

16. Sprawy z zakresu rolnictwa i leśnictwa.

Sprawy z zakresu rolnictwa i leśnictwa rozpatrywane w 2008 r. były nieliczne, a ich przedmiot stanowiła głównie kwestia wyrażenia zgody na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze. Wynika to przede wszystkim z dążenia do aktywizacji gospodarczej tych terenów, co w konsekwencji mogłoby prowadzić do utworzenia nowych miejsc pracy, a co za tym idzie – do spadku bezrobocia.

1. Ochrona gruntów rolnych i leśnych

W tej kategorii spraw na szczególną uwagę zasługują wyroki dotyczące konfliktu między rozwojem aglomeracji a ochroną gruntów leśnych i rolnych.

W wyroku z 29 lutego 2008 r. o **sygn. akt IV SA/Wa 2/08** Sąd wskazał, że podstawą odmowy wyrażenia zgody na przeznaczenie nierolnicze gruntów rolnych nie może być okoliczność, że grunty te tworzą zwarty obszar oraz, że są położone w rejonie o korzystnych warunkach przyrodniczych dla produkcji rolniczej. Jak podkreślił Sąd, gdyby okoliczność, iż grunty rolne stanowią zwarty obszar miała posłużyć za przesłankę odmowy wyrażenia zgody na zmianę ich przeznaczenia, wówczas takiej zgody nie można byłoby udzielić nigdy. Również okoliczność położenia gruntów w rejonach o korzystnych dla produkcji rolniczej warunkach nie może przemawiać za odmową wyrażenia zgody, z uwagi na panowanie korzystnych warunków przyrodniczo - glebowych w niemalże całej Polsce. Sąd zaznaczył w konkluzji przedmiotowych rozważań, iż grunty rolne winny znajdować się pod ochroną, a wyrażanie zgody na zmianę ich przeznaczenia nie powinno być zbyt pochope. Wskazał jednak, że nie może być to ochrona totalna, nie uwzględniająca racji przemawiających w konkretnym przypadku za wyrażeniem takiej zgody.

Kwestia przesłanek odmowy zgody na zmianę przeznaczenia gruntów była również przedmiotem wyroku z 12 sierpnia 2008 r. o **sygn. akt IV SA/Wa 817/08**. W wyroku tym Sąd poddał pod rozwagę cel utrzymywania pewnego rodzaju fikcji prawnej, do której dochodzi wówczas, gdy następuje odmowa wyrażenia zgody na

zmianę przeznaczenia gruntów pomimo tego, że grunty nie są wykorzystywane rolniczo, bądź wykorzystywane są rolniczo jedynie sporadycznie. Wskazał, że przy odmowie zgody niezasadne jest użycie argumentu opierającego się na stwierdzeniu, że miasto uzyskało już zgodę na taką zmianę w przypadku gruntów położonych w innych częściach aglomeracji, a wielkość arealu tych zmian powinna zaspokoić potrzeby mieszkańców i zapewnić wystarczający rozwój miasta. Argumentacja ta nie pozostaje bez znaczenia, jednakże kwestia kształtowania ładu przestrzennego obszaru miasta należy do organów działających na szczeblu miejskim/gminnym. Fakt, że dany kompleks miejski położony jest na gruntach wysokiej klasy nie może tamować rozwoju miasta, a zatem ochrona gruntów możliwych do zainwestowania winna podlegać pewnej relatywizacji, biorącej pod uwagę całokształt okoliczności.

2. Nasiennictwo i ochrona roślin uprawnych

W tej kategorii należy zwrócić uwagę na wyrok z dnia 22 stycznia 2008 r. o **sygn. akt IV SA/Wa 668/07**, w którym Sąd uznał, że nie zachodzi związek między decyzją wydaną przez organ administracji publicznej na podstawie art. 67 ustawy z dnia 26 czerwca 2003r. o nasiennictwie, a obowiązkami czy prawami producentów rolnych – nabywców nasion. Zdaniem Sądu, z art. 67 ust. 2 powyższej ustawy wynika, iż stronami postępowania w przedmiocie nałożenia opłaty sanacyjnej jest wyłącznie organ oraz podmiot prowadzący obrót materiałem siewnym. Sąd w powołanym wyroku wskazał również, że możliwość wystąpienia przez producentów rolnych do sądu powszechnego z roszczeniami odszkodowawczymi za ewentualne szkody z tytułu zakupu wadliwego materiału siewnego, nie jest w żaden sposób uzależniona od wcześniejszego wydania przez organ administracji publicznej decyzji w trybie art. 67 ustawy z 26 czerwca 2003 r.